

1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880
1881
1882
1883
1884
1885
1886
1887
1888
1889
1890
1891
1892
1893
1894
1895
1896
1897
1898
1899
1900

QUINTIN (Brussel)	VILLAIN (Parijs)	VIAU (Parijs)	LIND (A'dam)	TURNER v. HASSELT (Haag)	BLATTER (Parijs)	NORD DE BOER (Haag)
CHIAVARO (Rome)	KIRK (Philad.)	GODON (Parijs)	BROPHY (Chicago)	AGUILAR (Madrid)	GUERINI (Napels)	ROSENTHAL (Brussel)
						HUET (Brussel)

REDACTIONEEL GEDEELTE.

DE RECONSTRUCTIE DER FÉDÉRATION DENTAIRE INTERNATIONALE

„En tout cas il faut avoir des idées larges et libérales.”

De afgelopen zeven jaren, die ook in de tandheelkunde zoovele veranderingen heeft gebracht, hebben bij herhaling doen gevoelen, het gemis aan internationaal tandheelkundig contact en het verlies dat daardoor werd geleden bij de bevordering van de doeleinden, die door de tandheekundigen in alle beschaafde landen worden nagestreefd.

Herhaaldelijk is daarom door de leiders der tandheelkundige professie in Nederland betoogd, en door de verschillende Vereenigingen krachtig onderstreept, dat wij naar mate van onze krachten wilden medewerken aan het herstel van de internationale banden, die vóór 1914 voor de tandheelkunde van zoo groote waarde zijn geweest.

Het toeval heeft gewild, dat Holland in de gelegenheid was, daadwerkelijk van dezen wil te doen blijken.

Toen het bericht ons land bereikte, dat de vergadering van de F. D. I. die in September 1921 te Madrid zou worden gehouden, wederom voor een jaar was uitgesteld, meenden wij hier dat dit uitstel wellicht het einde beteekende van deze organisatie, een meening, die gedeeld werd door Dr. Edward Kirk, die zich toen juist in ons land ophield.

Een overleg van Dr. Kirk met de Hollandsche Commissie voor de F. D. I. had tengevolge dat men zou trachten alsnog de meest bekende vertegenwoordigers der verschillende lan-

den op een neutrale plaats tezamen te brengen, opdat door een gezamenlijke bespreking, velerlei misverstand zou kunnen worden weggeruimd en een herstel der F. D. I. zou kunnen worden voorbereid.

De hiertoe ingeleide actie werd overgenomen door het bureau der F. D. I. dat naar aanleiding van een en ander, termen vond een *niet officieele* vergadering uit te schrijven op 23 en 24 September te 's-Gravenhage, van welke vergadering men in een volgend nummer een verslag zal vinden waaruit blijken zal, dat een twintigtal leden zijn bijeen geweest, vertegenwoordigende: Amerika, Frankrijk, Italië, Spanje, België, Denemarken en Holland.

Bericht van verhindering was er van Noorwegen, Zweden en Finland, deze landen deelden echter mede het herstel van het internationaal contact met groote vreugde te zullen begroeten.

Duitschland en Oostenrijk waren eveneens afwezig, doch hadden laten weten, voorstanders te zijn van een hervatting van de werkzaamheden der F. D. I.

Dat deze Haagsche samenkomst werkelijk heeft plaats gegrepen, is in hoofdzaak te danken aan den invloed en de onvermoeide werkzaamheid van de heeren Edward C. Kirk (Philadelphia) en M. de Boer (Amsterdam), die als de twee groote promotors van deze beweging moeten worden beschouwd.

Zij, die achter de schermen hebben kunnen zien, en zoodoende weten welke een aantal telegrammen, brieven en extra bestellingen in die twee maanden door Europa en Amerika zijn gevlogen, kunnen zoo ongeveer beseffen, den arbeid die er is verricht en de tallooze moeilijkheden die moesten overwonnen in een tijd toen de meesten onbereikbaar waren en van hunne vacantie genoten. Aan hun invloed alleen is het te danken, dat velen die oorspronkelijk wijfelden en twijfelden, gekomen zijn; dat de ruim 70-jarige voorzitter Dr. Brophy, besloot van Chicago naar den Haag te trekken.

Hun moeite is ten slotte ten volle beloond, *alle* vertegen-

woordigde landen besloten tot het weder opnemen van den arbeid, die in 1914 te Londen zoo plotseling moest worden neergelegd, en wanneer eens de geschiedenis van de F. D. I. zal worden geschreven, zal na het feit van de oprichting te Parijs in 1900 op initiatief van Dr. Godon, deze wederoprichting in 1921 te 's-Gravenhage een der belangrijkste feiten zijn.

Dr. Kirk heeft, na alles wat hij in den loop der jaren voor de tandheelkunde heeft gedaan, deze een nieuwen en grooten dienst bewezen; de heer de Boer, die 16 October zijn 25-jarig jubileum herdenkt, en zich door de vlucht aan elke hulde heeft onttrokken, heeft die 25 jaren op de meest eervolle wijze besloten, en geen vlucht zal de professie kunnen beletten, hem dank te weten voor hetgeen hij in deze heeft weten te verwezenlijken!

Maar dit is niet alles wat tot verheuging stemt in het feit van het besluit tot het herstel van de F. D. I.

C'est le ton qui fait la musique, en het is vooral die *toon* die ons neutralen het aangenaamst heeft aangedaan op de bijeenkomst van 23 en 24 September.

Boven een artikel over de F. D. I. in dit Tijdschrift van 15 Juli 1920, plaatste de heer Bakker als motto, woorden van Collega Blatter (Parijs): „En tout cas il faut avoir des idées larges et libérales.” Wij gebruiken thans als motto dezen zelfden zin en constateeren met groote blijdschap, dat allen zich volgens deze ideeën hebben geuit en gedragen!

En zoo „broadminded” was de stemming van deze vergadering, dat de heer Rosenthal (Brussel), die de eenige was die zich (persoonlijk) tegen het voorstel tot herstel van den ouden toestand had verzet en in zijn alleen blijven staan aanleiding vond tot het nemen van ontslag als *penningmeester*, den volgenden dag op algemeen verzoek op zijn ontslagaanvraag terugkwam, daarmede ongetwijfeld te kennen willende geven dat ook hij bekeerd was tot wat Dr. Aguilar (Madrid) noemde, de symboliek van de letters F. D. I.: Faith, Devotion, Ideal!

Wanneer wij daaraan kunnen toevoegen, dat wij twee weken te voren in Weenen, op een feestvergadering van de „Verein Wiener Zahnärzte” ons persoonlijk hebben kunnen overtuigen, dat ook daar en tevens in Duitschland diezelfde breede opvatting heerscht, dat men ook dàar van meening is, dat wetenschap en politiek scherp gescheiden behooren te blijven en dat het noodzakelijk is de F. D. I. haar menschlievende en wetenschappelijke taak weder te laten hervatten, dan mogen wij daaruit met groote voldoening concludeeren, dat de mentaliteit der intellectueelen zich in gunstigen zin gaat wijzigen en hopen wij dat in deze de internationale tandheelkunde een lichtend voorbeeld moge zijn voor de andere wetenschappelijke beroepen!

N.

THE RECONSTRUCTION OF THE INTERNATIONAL DENTAL FEDERATION

„In any case, it is necessary to have broadminded and liberal ideas.”

The last seven years, that have brought so many changes in the dental art, have also often made us feel the lack of international contact and the loss thereby suffered, in the furtherance of the aims that are being pursued by dentists in alle civilised countries. It has been repeatedly demonstrated by the leaders of the dental profession in Holland, and powerfully supported by the various Societies, that we were willing to assist as much as laid in our power, in the restoration of the international ties, that were of such great service in the cause of dentistry before the year 1914.

Circumstances have occurred which have given Holland the opportunity of proving by word and deed her willingness to assist in the attainment of this end.

When the report reached our country* that the meeting of the F. D. I. which should have been held at Madrid in September 1921 had been postponed for a year, we were of opinion that this postponement possibly meant the end of the organisation. An opinion that was shared by Dr. Edward C. Kirk who happened to be staying in Holland at that time.

In consequence of an agreement of Dr. Kirk with the Dutch National Committee, it was resolved that an attempt should be made to bring together in some neutral place, the best known representatives of the different countries so that, by means of a joint conference, misunderstandings might be removed and a restoration of the F. D. I. be prepared.

The action for this purpose, was taken over by the board of the F. D. I. which, for various reasons, found cause to issue

notices for an *unofficial* meeting to be held at the Hague on the 23rd and 24th of September; about which a report will be published in a future issue of this journal and from which it will appear that about 20 members assembled, representing America, France, Italy, Spain, Belgium, Denmark and Holland.

Norway, Sweden and Finland, reported being prevented but informed us at the same time, that they would be delighted to welcome the restoration of international contact. Germany and Austria were likewise absent, but sent word that they would also be glad to see the resumption of the activities of the F. D. I.

That this meeting could really take place is chiefly to be attributed to the influence and the untiring efforts of Messrs. Edward. C. Kirk (Philadelphia) and de Boer (Amsterdam), who must be regarded as the two great promoters of this movement. Those who were behind the scenes, and were in consequence in a position to see, and to know what a number of telegrams, letters and extra deliveries have flown through Europe and America in these two months, they only can have an idea of the work which has been done and the numerous difficulties which have had to be overcome at a time when most people were not to be reached, on account of the holidays.

It is solely due to their influence, that many persons who at first doubted and hesitated, at length decided to come; and that the president, Dr. Brophy, over 70 years of age, determined to make the journey from Chicago to the Hague.

Their labour has, in the end been fully rewarded. All the countries represented, resolved on the resumption of the work which had to be dropped in 1914 in London so suddenly; and when the history of the F. D. I. gets written, one will be convinced that, next to the fact of the founding in Paris in 1900 on the initiative of Dr. Godon, this fact of the restoration in The Hague, will rank as one of the most important.

Dr. Kirk, after all he has done for dentistry in the course of time, has once more rendered a great service to this pro-

fession. Dr. de Boer who commemorates his 25th jubilee on the 16th of October, and has avoided all homage by flight, has concluded these 25 years in the most honourable manner, and this flight will not save him from the thanks we owe him, for what he has done in this cause.

This is however not the only reason we have to be grateful for.

„C'est le ton qui fait la musique" and it is the *tone* which prevailed at the meeting on the 23rd and 24th September which has given us neutrals the most pleasure.

At the head of an article about the F. D. I. in this periodical, under date of July 15th 1920, Mr. Bakker placed as motto the words of our colleague Blatter (Paris): „En tout cas il faut avoir des idées larges et libérales". (We must have broad and liberal ideas). We now use this very sentence as our motto and ascertain with great pleasure that all have behaved in conformity with these ideas.

And so broad-minded was the disposition at this meeting that Dr. Rosenthal (Brussels) who was the only one who opposed a return to the old conditions; and in his solitary opposition saw the necessity of resigning his post as treasurer, on being requested next day to re-consider his decision; withdrew his resignation, proving presumably that he too agreed with what Dr. Aguilar (Madrid) named the symbolism of the F. D. I.: Faith, Devotion and Ideal.

When we add that a fortnight previously, at a festive meeting of the „Verein Wiener Zahnärzte" in Vienna, we were enabled to convince ourselves that there too, as well as in Germany, the same broad-minded opinions prevail; that there also, men are of opinion that science and politics must be kept strictly apart; that it is necessary to allow the F. D. I. to resume its philanthropic and scientific task; we may conclude from this fact with great satisfaction, that the mentality of intellectuals is being modified and hope that international dentistry, will be a shining example for the other scientific professions!